

František Halas: *Večer na vesnici*

Mizí sličný tah ptáků nad zvonnicemi ovsů
bosé dítko na strništi teskní do dálky
do pěkných truhliček jeho očí padá nebe

Za večernicí obrací tvář zpěváček
opřena o jeho obočí hvězda tiše sestupuje
v průvodu krví opentlených beránek

Děvče prchá plaše z vrátek za humna
srdce zvonů utišují klekánice
tupě mlčí piják u vína

Ticho po všem zůstává
konec času zjevuje se v hodinách
tváře spících opatrně ruší hniloba
(ze sb. *Kohout plaší smrt*, 1930)

Jaroslav Seifert: *Vosková svíce*

Z šumících úlů přišla
a z vůně sterých květin
sestřička medu,
v němž koupala se předtím,
než z této vonné lázně
andělské ruce ji zvedly,
v měsíci lásky
včely jí roucho předly.
Když člověk mrtev k nohám
jí padne jako spící
na vlečku černých stínů,
tu rozčísne svou kštici
a po voskovém těle
jí žhavá slza skane:
pojď se mnou, mrtvý milý,
lůžko je rozestlané.
(ze sb. *Jablko z klína*, 1933)

František Hrubín: *Krajina rodu*

Pod nebem, šťastné písní zapřeným,
stoupá z duší útlý dým naděje,
zde ležíš, země, a před okem mým
piješ svůj stesk z nebeské koleje.

Do plodů vkládá trpkost příjemnou
míza, již zakřikli a konejší.
Tvou hlínu drazí mrtví v prstech mnou,
je lehčí každým dnem a jemnější.
(ze sb. *Zpíváno z dálky*, 1933)